

[Boligministeren.]

dagspressen havde bragt en misvisende omtale af ændringsforslag nr. 5 til § 6, stk. 2, hvor man i stedet for det lille blide ord „kan“ havde benyttet ordet „skal“. Jeg deler for så vidt de ærede medlemmers utilfredshed, men synes dog, når vi nu taler om ords anvendelse, at det ærede medlem hr. Adolph Sørensen i dette tilfælde ikke skulle have anvendt det meget omfattende udtryk „dagspressen“, men nævnt de pågældende ham meget nærstående hovedstadsblade, om ikke andet så af hensyn til den presse, der ikke gik i vandet.

Jeg kan naturligvis kun beklage, at der her ikke har været mulighed for at opnå fuld enighed, selv om man nu synes at være enig om den nye affattelse af § 6. Det ærede medlem hr. Axel Kristensen søgte at give en ramme og vel også en begrænsning for, hvad der kan indfortolkes i denne paragraf. Den har været meget omdiskuteret i det samlede udvalg, og jeg skal afstå fra på nuværende tidspunkt at gå ind i en debat om bestemmelsen og dens formål, men blot for god ordens skyld understrege, at det ærede medlems bemærkninger og fortolkninger med de eksempler, der blev givet, vel ikke skal anses for at være helt udtømmende, at man altså ikke på forhånd har fastlagt rammen for, hvilke muligheder der ligger i denne bestemmelse.

Det er naturligvis at beklage, at det på et par enkelte punkter ikke har været muligt at opnå fuld enighed, men jeg sætter min lid til, som der er givet udtryk for nogle gange, at det må være muligt at få klaret dette inden den tredje behandling i tinget.

Hvad angår ændringsforslag nr. 45 til § 36, der er stillet af et mindretal, så har mindretallet peget på, at lovforslagets § 36 kunne rumme mulighed for et angreb på næringsfriheden. Jeg har, som jeg sagde før, selv deltaget som udvalgsmedlem i forhandlingerne, og det forekommer mig, at der er argumenteret vægtigt imod denne opfattelse. Allerede i bemærkningerne til § 36 er der givet en saglig motivering for denne bestemmelse, som alene har til formål at hindre en uhensigtsmæssig beliggenhed af forsyningsbutikker i beboelsesområder. Jeg tror, at der rundt om i landet kan

påvises adskillige eksempler på, hvor upraktisk det kan være, at egentlige forsyningsbutikker er placeret forkert i forhold til, som det er nævnt i bemærkningerne, f. eks. en stærkt trafikeret færdselsåre. Det gør ikke så forfærdelig meget, hvor man skal finde en radioforhandler eller en skotøjsforhandler, men det kan meget ofte være praktisk, at kolonialhandleren og grønthandleren for ikke at tale om bagerier og ismejerier ligger et sted, hvor befolkningen har sin daglige gang, d. v. s. at butikkerne ligger hensigtsmæssigt i forhold til et stærkt udbygget boligområde. Jeg vil tro, enhver vil kunne forstå, at det vil have interesse for alle parter såvel handlende som forbrugere, og jeg tror, man kan se fornuften i dette synspunkt. Jeg vil imidlertid sige, at skulle et forbud fra en kommunalbestyrelse, nedlagt efter den affattelse, som lovens § 36 vil få efter vedtagelse af ændringsforslag nr. 46, ikke være motiveret ud fra disse saglige hensyn, som efter min opfattelse er klart præciseret, vil et sådant kommunalt forbud blive underkendt i boligministeriet.

Jeg beklager også, at mindretallet ikke har kunnet affinde sig med ændringsforslag nr. 55, der er stillet af flertallet, til § 45. Man har her udeladt paragraffens stk. 3, ændret stk. 1 og givet stk. 2 en tilføjelse med adgang til, at der udarbejdes regler for politiets bistand til gennemførelse af et af bygningsmyndighederne meddelt påbud i ganske særlige, efter min mening påkrævede tilfælde. Hvis man, sådan som mindretallet ønsker det, helt strøg stk. 1 i § 45, ville man komme ud for konsekvenser, der helt udelukkede, at bygningsmyndighederne kunne gribe ind til afhjælpning af alvorlige mangler, mangler, der indebærer åbenlys fare. Jeg tænker her på sådanne forhold som f. eks., at en altan eller en gesimskonstruktion er ved at styrte ned, eller en dårligt vedligeholdt skorsten eller måske et forsømt tag truer med at falde sammen med den risiko, noget sådant indebærer for gående og andre trafikanter. Her vil jeg gøre opmærksom på, at der er en tilsvarende bestemmelse i den københavnske byggelov, som meget ofte bringes i anvendelse, uden at der er påvist vanskeligheder i den anledning. Det er meget ofte